

FREEDOM

Text a foto Miroslav Račan

aneb Cesta za svobodou

díl 10. Andalusie

Karavely Kryštofa Kolumba v Huelvě

Vytouženou plavbu kolem Evropy jsme uskutečnili v loňském roce na vlastní plachetnici SNOW WHITE. Vypluli jsme z Mělníka a postupně navštívili Německo, skandinávské státy, Shetlandy, Irsko, Francii, Galicii a skončili v Andalusii.

Je 24. září a my ráno vyplouváme ze španělského přístavu Viva Real San Antonio a nastavujeme kurz na jih do Cádizu. Je krásný slunečný den bez větru. Musíme tedy motorovat a jako tradičně si bereme

k ruce průvodce a studujeme zajímavosti nové země. Uvádí se v něm, že v přístavu Huelva najdeme repliky lodí Kryštofa Kolumba. Okamžitě tedy měníme kurz a blížíme se k pobřeží. Odpoledne po 34 mílích kotvíme v marině

Huelva a rychle hledáme spojení k muzeu. To totiž stojí v městečku La Rábida asi 12 km od mariny. V kanceláři nám poradili, že z nedaleké zastávky jede autobus. Nakonec jsme zavolali taxík, který nás za 15 EUR odvezl k muzeu. Je

Rybářské čluny za odlivu v Cadizu

Loučení s Atlantikem na Tarifě

Přístav Ceuta v Africe

Kotviště pod gibraltarskou skálou

postaveno v malé zátocce na řece a jsou zde zakotveny repliky všech tří lodí, s nimiž Kryštof Kolumbus podnikl největší plavbu minulého tisíciletí. Pinta i Nina jsou lodě dlouhé pouze 50 stop a Santa Maria pak 115 stop. Podmínky na nich musely být opravdu dramatické. Například kuchyně byla na otevřené horní palubě a samozřejmě se vařilo na ohništi. Podpalubí pak bylo plné zásob, mezi kterými spala posádka. Nejvíce mne však překvapil kormidelní systém. Tenkrát ještě neznali kormidelní kolo, takže na palubě byla klasická kormidelní páka dlouhá asi 3,5 metru. Protože však kormidelník nemohl nic vidět, tak z můstku dostával povely jak kormidlovat.

Ráno pak s motorem vyplouváme na moře a při vytahování plachet si uvědomuji, že dnešní plavba do Cádizu bude dlouhá 50 Nm a s naší navigací to bude hračka. Kdežto Kolumbus, který ze stejného místa vyplouval na jaře roku 1492 neměl ani motor, ani navigaci a už vůbec ne mapu. Za tuhle odvahu si zasluhuje můj největší obdiv. Po krásném jachtingu odpoledne přistáváme v marině v Cádizu. Večer ještě stihneme procházku po nábřeží a ráno pak prohlídku celého města. Stojí zde katedrála s vysokou věží, odkud je krásný výhled. Cádiz je nejstarší město Španělska s historií dlouhou 3 000 let. V poledne pokračujeme dále na jih. Na oceánu se kou-

peme, protože voda má úžasných 26 °C. Pak se opět rozfouká a s plnou parádou plachtíme k mysu Trafalgar. Zde se tvoří veliké víry vznikající potkávajícími se proudy. Tady se v roce 1805 odehrála slavná bitva u Trafalgaru, ve které Angličané vedeni admirálem Nelsonem porazili spojenecká vojska Španělska a Francie. V nedalekém přístavu Barbate přespíme zadarmo, protože večer zde již nikdo není. Ráno pak vyplouváme ještě za tmy, abychom stihli včas vplout do Středozemního moře s příznivým proudem. Za západního větru o síle 15 uzlů v 10.30 proplováme velikými peřejemi, které se tvoří v hrdle před vjezdem do Gibraltar. Tento okamžik je pro nás jakýmsi mezníkem, neboť po 5 měsících a 4 300 Nm obeplouvání severní a západní Evropy se loučíme s Atlantickým oceánem a vplouváme do Středozemního moře.

Po obeplutí mysu Tarifa přistáváme v rybářské přístavu. Chceme si pouze prohlédnout pevnost a rozloučit se s oceánem. Jelikož je od rána mlha, tak ani nevidíme africký břeh. Uděláme tedy poslední fotku před tabulí označující přejezd z Atlantiku a vyplouváme dál. Napínáme pouze velkou genu a na zadní vítr o síle 20 uzlů a s příznivým tříuzlovým proudem uháníme rychlostí 9 uzlů do Ceuty, španělského města v Maroku. Při dojíždění do přístavu již fouká 30 uzlů. Ve zdejších přístavu

jsou poprvé mooringová lana, protože odliv je zde již minimální. Vedle přístavu je pak areál s nádhernými bazény posazenými mezi palmy. V ten okamžik si připadáme jako v Karibiku. Ráno se vydáváme městským autobusem na prohlídku Maroka. Po 5 kilometrech vystupujeme na hranici a tady si vzpomenu na totalitní časy. Před námi totiž stojí celnice s drátěným plotem zakončeným ostnatým drátem. Všude okolo policisté se psy a davy Arabů v klasických hábitech pendlující tam a zase zpět. Marokánci totiž obchodují se vším, co je možné legálně přenést přes hranici. Chvilí koukáme na tento divoký rej a pomalu se suneme k celníkům. Hned se k nám hrne jeden z mnoha arabských průvodců a za 50 EUR si domlouváme výlet taxíkem do 40 km vzdáleného Tetuanu. Po cestě jsme viděli pouze jednu vesnici a několik hotelových rezortů u moře. Jinak všude jen poušť. V Tetuanu projdeme okolo královského paláce a míříme do Mediny, což je stará arabská čtvrť. Zde na nás dýchne ta pravá arabská atmosféra. Úzké uličky plné místních lidí prodávajících vše od ovoce přes keramiku, koření až k různým rukodělným výrobkům. Není to však trh zaměřený na turisty, protože těch je tu málo, ale klasický výměnný obchod pro místní. Náš Abdul nás ještě provedl místní lékárnou, kde se zpracovává mnoho druhů bylin, a samozřejmě nevynechal obchod s koberci.

Následující den zajíždíme k pumpě, kde dotankujeme nádrže na plný stav 1 000 litrů, protože cena je pouhých 70 centů za litr. Při vyplutí na moře fouká severozápadní vítr. Přestože je to na Gibraltar pouze 15 mil, tak vlivem snášejšího proudu musíme uplout celých 25 mil. Podle mapy zajíždíme k první marině, kde je nutné se před vjezdem hlásit na ka-

Město Almunecar

nále 71. Sdělí nám však, že mají plno, ať zkusíme druhou marinu na kanále 72. Tam je stav stejný, až nakonec nacházíme za letištěm krásné kotviště, kde stojí asi 15 lodí, dobře chráněných vlnolamem. Město Gibraltar je plné turistů a Španělů, kteří zde nakupují levnější alkohol a cigarety. Gibraltar je totiž bezcolní zónou. Na známou gibraltarskou skálu vysokou 400 m jsme se vyvezli lanovkou. Pohled na modré moře plné lodí, gibraltarskou zátoku s přístavem a město samotné je opravdu uchvacující. Všudypřítomné opice jen dokreslují atmosféru. Na jižní straně vrcholu je možné navštívit krápníkovou jeskyni s velkým koncertním sálem a na straně severní známý gibraltarský

tunel. To je pozoruhodná pevnost vysekaná ve skále, která po staletí bránila dobytí Gibraltaru z pevniny.

Nazítí pak vyplouváme s ideálním zadním větrem o síle 15 uzlů a po 38 Nm přistáváme v Marabele. Při kotvení již fouká 20 uzlů a musí nám pomáhat dva mariňáci, jinak bychom neměli šanci utáhnout mooringy. Na první pohled nejsme zrovna nadšení výstavbou panelových hotelů na pobřeží, ale při procházce centrem města nás okouzlo množství stylových kaváren a restaurací krásně zakomponovaných ve staré zástavbě. Další den přeplováme do Benalmádeny, kde se již začínám informovat o možnosti zimního kotvení. Je to však bez šance, mají absolutně plno. Marina je postavená přímo mezi novými apartmány, takže jejich majitelé mohou z domu vyjít rovnou na molo ke své jachtě. Však také byt 2+1 zde stojí přes 200 000 EUR. Ráno se vydáváme pěšky přes celé město ke stanici lanovky, která vede na kopec nad městem. Je odtud překrásný výhled i do Malagy. Tam pak přeplováme večer, protože zdejší marina je dost drahá a ještě je zde veliké vlnění. V Malaze zůstaneme na kotvě vedle přístavního vlnolamu. Ač je bezvětří, tak se stejně celou

noc houpeme. Ráno přejíždíme do městského přístavu, kde stojí asi 20 jachet, ale všechny určitě o délce přes 50 stop. Při nahlášení v kanceláři nám pak sdělí, že cena je 100 EUR za noc. Takže zase odplouváme. V Malaze stojí na kopci maurská pevnost s překrásným výhledem na město a přístav. Nábřeží je plné palm a pomerančovníků. Po projití centra se slavnou katedrálou a muzeem Pabla Picassa skončíme v malé pizzerii.

Další den pokračujeme podél pobřeží a přistaneme v marině Almunecar. Zimní stání je obsazené, ale marina je chráněná od moře vysokou skálou porostlou palmami. Z druhé strany vidíme vysoký kopec s moderní výstavbou přepychových vil. Od majáku se nám opět nabízí skvělý rozhled na moře. Další dva dny objíždíme všechny přístavy podél pobřeží a hledáme zimní kotvení. Až 9. října připlouváme do mariny Almerimar asi 60 km pod Almerií. Ta nás na první pohled okamžitě uchvátí. Je zde dobře chráněné stání, perfektní zázemí na opravy včetně dobře zásobeného obchodu. Při kalkulaci ceny je pak jednoznačně rozhodnuto – zůstáváme. Cena vychází na 6 EUR za den, což je suverénně nejlepší cena v širokém okolí.

Po pěti dnech příprav a různých oprav opouštíme zazimovanou SNĚHURKU. Autobusem se přesouváme do Almerie, kterou si chceme prohlédnout. Další den se pak ještě vydáme autobusem do městečka Tabernas, kde se nachází Mini Hollywood. Je to westernové městečko, v němž se natáčel například film Sedm statečných. Máme za sebou naši první velkou plavbu okolo Evropy. Celkem jsme upluli 4 564 Nm. Po počátečních problémech se stěžněm, motorem a různými opravami elektroniky můžeme zcela zodpovědně prohlásit, že máme jachtu schopnou plout do všech koutů světa. Je to loď stavěná do nejtvrdějších podmínek a pokud budeme cítit zákony moře, tak se nemusíme bát uskutečnit můj veliký sen – obeplout svět. ■

→ KONTAKT

www.snehurka-yacht.cz

Zimní kotviště v Almerimaru

INZERCE

UČÍTE SE ANGLICKY POMALU ???
www.hampson.cz
 zdokonalí vaši angličtinu za jeden týden

SPECIALISTA NA TÝDENNÍ INTERAKTIVNÍ VELKÉ BRITOVSKÉ KURZY ANGLIČTINY

326 732 732